

lingen rejste Krav er det, jeg har erklæret mig villig til, naar dette Lovforslag er gennemført, at nedsætte en mindre, sagkyndig Kommission til at overveje Muligheden af en delvis Overgang til en Folkeforsikring. Jeg har udtrykkelig udtalt, at jeg tror aldeles ikke paa Muligheden af at løse denne Opgave som Helhed gennem en Folkeforsikring; men man kunde maaske erstatte en mindre Brøkdæl af den Ydelse, der her skal gives, med en Forsikringssum, hvilende paa en Præmiebetaling gennem et vist Antal Aar. Det ærede Medlem Hr. Trier har Ret i, at de forskellige Sider af denne Sag er oplyst gennem den Betænkning, som blev afgivet af Invaliditets- og Alderdomskommissionen; men det, som jeg vilde mene en saadan mindre Kommission skulde beskæftige sig med, det skulde paa ingen Maade være Spørgsmaalet om det beregningsmæssige eller det teoretiske Grundlag, hvorpaa en saadan Forsikring skulde bygges — thi det er i og for sig ved Kommissionens Arbejde og paa anden Maade særdeles vel oplyst —, men det skulde navnlig være Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan findes Veje, som fører fra disse Teorier over i det praktiske Livs Verden, og som er mere farbare end dem, man under Behandlingen af Sagen i Invaliditetskommissionen kunde pege paa, og som fandt Udtryk i Invaliditetskommissionens Betænkning. Og jeg kan dog ikke tænke mig Muligheden af, at man fra nogen Side skulde have noget imod, at dette blev undersøgt og nærmere prøvet.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen mener, at det er uberettiget i denne Sammenhæng at tale om en Pension, thi, siger det ærede Medlem, det er og bliver dog en Understøttelse, og det kan under ingen Omstændigheder sammenlignes med den Pension, der ydes Tjenestemændene, thi til denne Pension bidrager de selv. Det har det ærede Medlem Ret i; i de ganske faa Aar, hvori vi har levet under den nye Tjenestemandsløve, har Tjenestemændene bidraget til deres Pension, men i de mange Aartier forud derfor, hvor vi har haft en Pensionslovgivning, er der fra Tjenestemændenes Side intet blevet ydet til denne Pension, saa jeg synes ikke, dette Ræsonnement, som det ærede Medlem her anstillede, bundet ret dybt. Det, som er det afgørende, er dette, om man skal forbeholde Retten til Samfundspension for den, som har staaet direkte i Samfundets Tjeneste, og om Samfundet ikke er lige saa berettiget til at yde en vederlagsfri Pension til den, som direkte gennem sin

Virksomhed har været med til at bygge Samfundet op. Jeg mener, at den sidste nogenlunde har samme Krav som den første, og det er dette, som har fundet Udtryk gennem det Princip, som er nedlagt i dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Lageri fremsatte nogle Udtalelser, som jeg paa Grund af disse Udtalelsers hele Karakter ikke skal komme dybt ind paa. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, hvad der i den her foreliggende Situation kunde tænkes at blive baaret Vand til, skulde det ærede Medlem være forsigtig med ikke paa Forhaand at melde sig som Vandbærer. Jeg synes ikke, han har udvist den Forsigtighed ved denne Lejlighed. Det er det eneste, jeg ønsker at udtale i Tilknytning til de af det ærede Medlem fremsatte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har i Dag gentaget, hvad han oftere har udtalt her i Tinget i denne Sammenhæng. Jeg skønner vel, hvad det er, det ærede Medlem ønsker at give Udtryk for gennem sine Udtalelser her, men jeg kan paa den anden Side ikke finde, at der i det ærede Medlems hele Fremstilling er en saadan logisk Traad, en saadan Given Anvisning paa, ad hvilke Veje det ærede Medlem vil naa alle de Maal, han har sat sig, saa der er Grund for mig til at forlænge Debatten ved nærmere Eftergranskning af, hvad det ærede Medlem vil. Men jeg har intet Øjeblik næret Tvivl om, at det ærede Medlems Hensigt i denne Sag er den bedste, og jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem, som har staaet Gennemførelsen af hele den Lovgivning, som vi nu forlader, nær, med en vis Sorg ser de Principper fjernet, hvorpaa den har hvilet, og jeg skønner, at det er dette, det ærede Medlem har villet give Udtryk. Det forstaaer jeg vel, og det kan i og for sig være meget smukt; men jeg tror ikke, at der naas noget som helst reelt ved øget Uddybning af den Side af Situationen, som det ærede Medlem her har rejst.

Jeg skal indskrænke mig til at gøre disse Bemærkninger, jeg har ikke villet komme dybt ind paa Enkeltheder; som her er fremdraget, fordi jeg har udtalt mig om dem adskillige Gange før i dette høje Ting under Sagens Behandling. Jeg skal kun takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra Flertallets Side ved Behandlingen i Udvalget. Jeg kunde meget have ønsket, at Mindretallet ogsaa, da man ikke kan faa netop alt det, man kunde ønske, havde erkendt, at der i det, som her